

**XXII. Stretnutie „Priateľov bl. Márie Celesty Crostarosa“
11.1. 2020 dopoludnia**

Kráčať vo svetle Slova – počať a porodiť Ježiša.

Ježišu, ty si nás stvoril svojím slovom. Neprestávaj k nám hovoriť. Potrebujeme tvoje slová, nimi nás oživuješ, obnovuješ, uzdravuješ. Tak, ako potrebujeme jesť, tak ešte viac sa potrebujeme sýtiť tvojím Slovom. Prosíme o tvojho Svätého Ducha, nech otvorí naše srdcia na tvoj hlas, nech sa svojím ohňom dotkne našich tvrdých srdiec, nech prelomí našu hluchotu. Pane, dnes chceme počuť tvoj hlas a mať život v hojnosti! Hovor k nám Pane, neprestávaj k nám hovoriť, chceme byť pri tvojom Srdci a chceme ťa počúvať! Prosíme o túto milosť, na mocný príhovor tvej Matky Márie, svätého Jozefa a bl. Márie Celesty. Amen!

Prvý tón v symfónii je veľmi dôležitý. Melódia ktorá zaznie na začiatku, rozvinie sa v ďalších tónoch do nádherného súzvuku.

Začiatok je veľmi dôležitý. Celý náš život je posiaty mnohými začiatkami: začiatok nášho života, narodenie, prvý deň v škole, prvý deň v práci, začiatok spoločného života... To sú kľúčové začiatky, ale sú aj iné veľmi dôležité začiatky: napr. začiatok nového roka. Na prahu nového začiatku stojíme aj dnes.

Ak ideme na nejaké neznáme miesto, je dobré ak máme GPS navigáciu – tou navigáciou pre tento rok chce byť pre nás Božie Slovo.

Pápež František napísal v úvode k vydaniu biblie pre mladých: Božím slovom prišlo na svet svetlo, ktoré nikdy nezhasne. Vo svojej apoštolskej exhortácii *Evangelii gaudium* som napísal: "Nehľadáme tápaním v tme ani nemusíme čakať, že nás Boh osloví, pretože "Boh prehovoril; nie je už veľkou neznámou, ale ukázal seba samého". Prijmime vznešený poklad zjaveného slova".¹

*„Váš život nech sa riadi pravdami, ktoré môj milovaný Syn učí vo svätom evanjeliu, v ktorom sú ukryté všetky poklady neba, ono je **prameňom života**, kde má človek – ešte ako pútnik – účasť na večných bohatstvách skrze môjho milovaného Syna lásky.“²*

Mária Celesta vo svojom živote odkryla, že Božie slovo je najčistejším prameňom duchovného života a preto privádza aj nás, k tomuto nevysychajúcemu žriedlu, k ukrytým pokladom neba, ktoré máme objaviť a zmocniť sa ich!

Odkiaľ mala Mária Celesta schopnosť prenikať do hĺbky Božieho slova a vysvetľovať ho? Sama na túto otázku odpovedá takto: „Dobro moje, prostredníctvom zjednotenia môjho ducha so Slovom mi dávaš múdrosť... Udeľuješ mi aj... dar rady, aby som... pomáhala svojim bližným prijať pravdu tvojho svätého evanjelia“.³ Človek zjednotený s Bohom, ktorý sa mu úplne odovzdal, stáva sa pre iných „horiacou pochodňou“. Nielenže sám prijíma svetlo do svojho života, ale týmto svetlom pomáha aj iným!

Na prvú adventnú nedeľu nám naši otcovia biskupi adresovali pastiersky list, ktorí sme si (dúfam) pozorne vypočuli. Z neho sa dozvedáme, že tento rok, počnúc od prvej adventnej nedele 2019 až do 30. septembra 2020 sa v našej krajine slávi ako Rok Božieho slova. *Podnetom pre tento Rok Božieho slova je tisíc šesťsté výročie smrti svätého Hieronyma, ktorý zasvätil celý svoj život prekladaniu Svätého písma do vtedajšej reči ľudu – do latinčiny. Svojím prekladom chcel sprístupniť Božie slovo všetkým ľuďom. Preto sa jeho preklad nazýva Vulgáta – čiže „všeobecne rozšírený“.*

Ďalším a zároveň najsilnejším podnetom venovať zvýšenú pozornosť Božiemu slovu je apoštolský list Svätého Otca Františka „Aperuit illis“ – „Otvoril im myseľ, aby porozumeli Písmu“ (Lk 24, 45). V tomto liste pápež vysvetľuje veľký životný význam Božieho slova. Povzbudzuje nás, aby sme sa oň viac zaujímali. A napokon ustanovuje tretiu nedeľu Cezročného obdobia ako „Nedeľu Božieho slova“ – (najbližšia bude 26. januára 2020). Aj toto naše dnešné stretnutie verím, že bude pre každého z nás dobrou prípravou a možno aj inšpiráciou ako prežiť nielen túto „Nedeľu Božieho slova.“

¹ Pápež František, *Evangelii gaudium* 175

² Plán večného Otca

³ Bl. Mária Celesta, *Rozhovory duše s Ježišom*, s. 90

Z tohto krátkeho listu⁴ vyberám zopár „periel“, aby sme sa pri nich zdržali, aby sme prenikli do ich hĺbky, a tak ako Mária uvažovali o nich a zachovávali si ich v srdci.

- „Kto je schopný pochopiť, Pane, celé bohatstvo jediného z tvojich slov? Oveľa viac nám uniká, než dokážeme pochopiť. Sme priam ako tí smädní, ktorí pijú z prameňa... Pán vyzdobil svoje slovo rozličnými krásami, aby tí, čo ho skúmajú, mohli kontemplotovať z neho to, čo preferujú. Skryl do svojho slova všetky poklady, aby každý z nás našiel bohatstvo v tom, čo kontempluje“⁵ (2).

Každý číta a preniká do zmyslu Slova podľa vlastných možností. Na každého, kto verne číta Slovo čaká prísľub. „Božské slová rastú spolu s tým, kto ich číta.“ – hovorieval sv. Gregor Veľký. Boh sa dáva každému počuť, stretnúť, podľa jeho možností a schopností. Nezabúdajme na to zvlášť vtedy, keď pri počúvaní Slova prežívame našu bezradnosť a malosť. Najdôležitejšie je počúvať s láskou, a Slovo samo bude cibriť náš sluch, bude nám pomáhať zakaždým viac a viac nachádzať všetky poklady, ktoré Pán ukryl vo svojom slove!

- ... aby v živote nášho ľudu nikdy nechýbal rozhodujúci vzťah so živým Slovom, ktorým sa Boh neustále obracia na svoju nevestu, aby mohla rásť v láske a vo svedectve viery (2).

Matka Celesta píše: *V mojej duši sa prebudila vnútorná jasnosť a chápanie Svätého písma, ako aj celého Pánovho zákona. Pre moju dušu to bolo veľmi príjemné, ale to všetko som dostala od Božieho Slova, Ježiša, od mojej Lásky.*⁶

Svätý Otec František nás povzbudzuje, aby nám nikdy nechýbal tento rozhodujúci vzťah so živým Slovom. Každý z nás je tou nevestou ku ktorej sa Pán neustále obracia a podnecuje ju v láske! Pre Matku Celestu Božie slovo – Sväté písmo to nebolo „čosi“ ale „Ktosi“. V Božom slove spoznávala Božiu milosrdnú tvár, tam stretávame aj my Boha, spoznávame aký naozaj je, spoznávame jeho konanie, jeho myslenie, spoznávame city jeho Srdca! Matka Celesta aj dnes hovorí, že: Boh nám chce dávať život, chce nás viesť, chce aby v nás pulzoval jeho život!

Matka Celesta nás vedie k tomu, aby náš vzťah k Svätému písmu nebol predmetný, Sväté písmo nie je niečo, nie je čosi, nejaký výnimočný text spomedzi všetkých textov, iste je výnimočný, ale to nestačí. Treba sa nám posunúť do inej roviny. Sväté písmo – Božie slovo to nie je „čosi“ ale „Ktosi“, je to živá prítomnosť Boha, sám Ježiš! A ak takto pristupujeme ku Svätému písmu, môžeme tu hovoriť o vzťahu, lebo vzťah sa buduje len so živou osobou. Vzťah s Božím slovom má na nás podstatný vplyv, na náš život viery, nádej a lásku. Boh sa nám skrze svoje slovo zjavuje, aby sme priľnuli k nemu a celkom sa mu odovzdali.

- Pretože Písma hovoria o Kristovi, umožňujú veriť v jeho smrť a vzkriesenie a stoja v centre viery jeho učeníkov. Vzťah medzi Svätým písmom a vierou veriacich je veľmi hlboký. Pretože viera pochádza z počutia a počutie sa zameriava na Kristove slová (porov. Rim 10, 17), plynie z toho výzva: je naliehavo potrebné a dôležité, aby sa veriaci venovali počúvaniu Pánovho slova, tak v liturgickom dianí, ako aj v modlitbe a osobnej reflexii (7).

Sv. Ján Pavol II povedal, že kresťan, ktorý sa nemodlí, je ohrozeným kresťanom. Analogicky môžeme povedať, že kresťan, ktorý nežije z Božieho slova, je ohrozeným kresťanom – jeho viera, nádej a láska je vážne ohrozená!

„Ježišu, ved' ma po chodníku živej viery, na ktorom ma podopiera pevná dôvera v tvoje slová.“⁷

„Božie slovo je svetlom, ktoré orientuje našu cestu, živí našu vieru a regeneruje ju. Preto ho nezabúdajme čítať a meditovať každý deň.“⁸

- Deň venovaný Biblii nemá byť len „raz do roka“, ale raz po celý rok, pretože naliehavo potrebujeme zblízka a dôverne spoznať Sväté písmo a Zmŕtvychvstalého, ktorý v spoločenstve veriacich

⁴ Pápež František, Aperuit illis

⁵ Sv Efrém, (Commenti sul Diatessaron 1, 18)

⁶ Tamže, s. 84

⁷ Bl. Mária Celesta, Meditácie cez rok, s. 28

⁸ František, 6.1. 2015 Anjel Pána

neprestajne rozdáva slovo a láme chlieb. Preto potrebujeme nadobudnúť dôverný vzťah so Svätým písmom, lebo inak naše srdce ostane chladné a oči ostanú zavreté, keďže sme postihnutí mnohými formami slepoty (8).

V našom kráčaní životom je nevyhnutné svetlo, aby sme vedeli kam kráčame, aby sme sa vyhli nebezpečenstvám a nezablúdili. Božie Slovo je posilou v našom kráčaní, je svetlom na našej ceste, na našej púti viery.

Matka Celesta sa vo svojom živote pevne pridržala svetla Božieho Slova. Takto píše:

*Všimni si, akou veľkou láskou ťa Ježiš miluje, ako na teba myslí, ako ťa chce vytiahnuť z tvojej nevedomosti a viesť ťa prostredníctvom jasnej a krásnej hviezdy, ktorou je jeho slovo. Chce byť tvojím vodcom a svetlom pravdy uprostred temnoty tohto sveta.*⁹

Kristus je „svetlom sveta“ (Jn 8, 12), tým svetlom, ktoré „vo tmách svieti“ (Jn 1, 5) a ktoré temnoty neprijali (porov. Jn 1, 5). Až tu plne chápeme význam Žalmu 119: „*Tvoje slovo je svetlo pre moje nohy a pochodň na mojich chodníkoch*“ (v. 105). Týmto definitívnym svetlom na našej ceste je Slovo, ktoré vstáva z mŕtvych.

Dovoľme Pánovi, aby do nášho srdca vložil veľkú lásku k svojmu Slovu, aby naša modlitba a celý náš život boli ožiarené Božím Slovom, pochodňou pre naše kroky a svetlom pre našu cestu, tak aby naše kráčanie bolo bezpečné.

Sr. Dagmar Kráľová vo svojej úvahe nad Božím slovom zo slávnosti Zjavenia Pána takto píše: „Trom kráľom nestačilo nájdenie hviezdy, ani len konkrétne informácie. Potrebovali vidieť, dotknúť sa. A zázračná hviezda ich neprivedla k cieľu, ba napokon ich viedla k Herodesovi. Na nájdenie Dieťaťa popri hviezde z prírody potrebovali aj ohlásenie slova zo svätých Písem. Najprv človekom, ako sa to deje i dnes. A keď toto Slovo počúvli, potom im priamo Boh zvestuje, že sa majú vrátiť inou cestou. Traja králi znamenajú nádej ... pre nás všetkých, aby sme cez Božie slovo lepšie objavili Boha.“¹⁰

- Duch Svätý nepôsobil len pri vytváraní Svätého písma, ale pôsobí aj v tých, ktorí počúvajú Božie slovo (10).

Božie slovo je „svätým priestorom“ pôsobenia Ducha Svätého. Je naplnené jeho inšpiráciou. Kráčanie cestami Božieho slova je možné len vďaka Duchu Svätému. On nás naplňuje Slovom. On nás vedie k premodleniu Slova a poukazuje na jeho hĺbku. Bez Ducha Svätého sa nikto nemôže pravdivo stretnúť so Slovom. Preto modlitebné čítanie Božieho slova je potrebné vždy začínať od modlitby k Duchu Svätému, od vedomého stretnutia sa s Duchom Svätým. O čo ho máme prosiť? O dve milosti, ktoré si sami nemôžeme dať.

1. Prosme Ducha Svätého, aby otvoril naše srdce pre Slovo. Dobré vieme, že často sme zaťažení rôznymi problémami a preto máme uzavretú myseľ, psychiku, ukrývame naše pocity. Dokážeme sa uzavrieť do seba a nikoho k sebe nedopustiť. Preto máme prosiť Ducha Svätého, aby nás otvoril Slovu. Pri počúvaní Božieho slova najdôležitejším „orgánom sluchu“ je *srdce*. Duch Svätý nás otvára, aby Božie slovo zostúpilo do nášho srdca!

2. Poprosme Ducha Svätého, aby otvoril pred nami Slovo. Slovo je tajomstvo Boha! Jedine Duch Svätý, ktorý pozná Božie výšiny môže pred nami odhaliť nepreniknuteľné vrstvy Božieho slova. Prenikanie do zmyslu Božieho slova nám potrvá do konca nášho života. Nikto nemôže skôr povedať, že už dostatočne prenikol do jeho zmyslu. Slovo v bádani je nekonečné, tak ako je nekonečný sám Boh. Z toho dôvodu nás Slovo bude do konca života „prekvapovať“ a udivovať. Dokonca aj to, ktoré sme mnohokrát čítali a meditovali. Slovo sa pred nami otvára ako nová hĺbina, ktorú sme doposiaľ nepoznali. A nikto nemá právo ohraničiť a obmedziť význam Slova. Nikto nemôže povedať, že úplne prenikol do významu Slova.¹¹

⁹ Bl. Matka Celesta, Med. na Advent, s. 120

¹⁰ Sr. Dagmar Kráľová, FMA. Zsvätený život, komentár 6.1. 2020

¹¹ K. Wons, Uveriť Ježišovi

Treba Ducha Svätého, aby Biblia horela v srdci a tak sa stala živou.¹²

- Keď sa Sväté písmo číta v tom istom Duchu, v ktorom bolo napísané, ostáva stále novým... Celý posvätný text má prorockú funkciu: netýka sa budúcnosti, ale týka sa dnes toho, kto sa týmto slovom živí... Kto sa denne živí Božím slovom, stáva sa ako Ježiš súčasníkom ľudí, ktorých stretáva; nehrozí mu, že prepadne sterilnej nostalgii po minulosti ani abstraktným utópiám ohľadom budúcnosti (12).

Boh, ktorý stále hovorí, vždy sa nám prihovára novým slovom, aj keď počujeme alebo čítame „to iste“. Jeho slovo je stále aktuálne. Pripomeňme si osobne životne situácie, v ktorých nás konkrétny úryvok Svätého písma, pre nás už známy, oslovil úplne novým obsahom a dal nám veľa svetla, akoby sme sa s ním stretli po prvýkrát. Boh stále hovorí „k veci“ a nikdy nemešká so svojim slovom. Jeho slovo je stále aktuálne, dotýka sa vždy aktuálnej situácie v našom živote. Prihovára sa nám veľmi osobne, srdečne. Chce s nami vstúpiť do hlbokého osobného vzťahu.¹³

«Božie slovo je živé» (Hebr 4,12): nezomiera ani nestarne, zostáva navždy (porov. 1 Pt 1,25). Zostáva mladé pri pohľade na všetko, čo sa pomiňa (pozri Mt 24,35) a tých, ktorí ho uvádzajú do praxe chráni pred vnútorným starnutím. Je živé a dáva život. Je dôležité pamätať na to, že Duch Svätý - Oživovateľ rád koná prostredníctvom Svätého písma. Jeho slovo totiž prináša do sveta Boží dych, naplňa srdce Pánovým teplom.¹⁴

„Kto sa denne živí Božím slovom“. Pripomeniem text, ktorý som už raz citovala. Veríme, že Ježiš je skutočne prítomný pod spôsobom chleba v eucharistii. Pred svätostánkom si kľakáme, horí tu večné svetlo. Dokument Verbum Domini (Slovo Pánovo) a zvlášť slová sv. Hieronyma nás však vyzývajú: Kristovo telo a krv je eucharistia a Kristovo telo a krv je aj Božie slovo, je to ten istý Kristus! Ak verím a s úctou sa klaniam Ježišovi v eucharistii, verím a klaniam sa mu aj v jeho Slove?!

O postoji, ktorý máme mať tak k Eucharistii, ako aj k Božiemu slovu, svätý Hieronym hovorí: „My čítame posvätné Písma, evanjelium je Kristovým telom; posvätné Písma sú jeho učením. A keď nám on hovorí: Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv (Jn 6, 53), aj keď tieto slová možno vzťahovať na eucharistické tajomstvo, napriek tomu Kristovým telom a jeho krvou je skutočne slovo Písma, je ním Božie učenie. Ak pristupujeme k eucharistickému tajomstvu a kúsok nám padne na zem, cítime sa stratení. Keď však počujeme Božie slovo a našimi ušami prechádza slovo Boha a Kristovo telo a krv a my pritom myslíme na iné veci, uvedomujeme si, akému veľkému nebezpečenstvu sa tým vystavujeme?“ Kristus, skutočne prítomný v spôsoboch chleba a vína, je analogicky prítomný aj v Slove.¹⁵

Pán nás naučil modliť sa k Otcovi a prosiť ho o každodenný chlieb aj preto, aby sme si uvedomovali, že v každom z nás je veľký hlad a tento hlad, môže nasýtiť iba sám Boh. Skrze proroka Amosa takto dnes aj k nám hovorí:

- „Hľa, prídu dni - hovorí Pán, Jahve - i pošlem na zem hlad; nie hlad po chlebe a nie smäd po vode, ale po počúvaní Pánovho slova.“

- Sväté písmo pôsobí prorocky predovšetkým s ohľadom na toho, kto ho počúva. Vyzvoláva sladkosť i horkosť. Prichádzajú mi na myseľ slová proroka Ezechiela, ktorý – potom, ako ho Pán vyzval, aby zjedol zvitok knihy – vyznal: „...bol mi v ústach sladký ako med“ (3, 3). Aj evanjelista Ján na ostrove Patmos zažil pri zjedení knihy tú istú skúsenosť ako Ezechiel, no dodáva niečo zvláštne: „V ústach mi bola sladká ako med, no len čo som ju prehltol, žalúdok sa mi naplnil horkosťou“ (Zjv 10, 10). Sladkosť Božieho slova nás núti, aby sme sa oň podelili s tými, ktorých v živote stretáme, aby sme vyjadrili istotu nádeje, ktorú obsahuje (porov. 1 Pt 3, 15 – 16). Horkosť sa nám zasa často ponúka, keď si overíme, aké je pre nás ťažké dôsledne žiť podľa neho, alebo konkrétne zakúsime, že je odmietané, pretože sa nepovažuje za schopné dať životu zmysel. Preto je nevyhnutné nikdy si neprivyknuť“ na Božie slovo, ale živiť sa ním, aby sme do hĺbky odhalili a prežívali náš vzťah s Bohom a bratmi (12).

¹² Pápež František, Audiencia 26.4. 2019

¹³ K. Wons, Odovzdať sa Ježišovi

¹⁴ Pápež František, Audiencia 26.4. 2019

¹⁵ Benedikt XVI, Verbum Domini 56

Slovo, nám dáva viac svetla, osvetlí aj naše problémy, náš životný príbeh. Prenikne naše city, túžby, myšlienky, zámery a konanie. Ak naozaj chránime Slovo, ak mu dovolíme v nás prebývať so svetlom pravdy, s jeho mocou - tak sa nás bude dotýkať. Čím hlbšie v nás Slovo prebýva, tým hlbšie bude v nás pôsobiť, bude nás konfrontovať. O akú konfrontáciu tu ide? O konfrontáciu Slova s naším životom. Slovo, ktoré v nás prebýva nás skonfrontuje s našou hriechnosťou. Slovo pokoja ma bude konfrontovať s mojim nepokojom. Slovo pravdy s mojou falošnosťou. Slovo, ktoré je svetlom s tým, čo je vo mne tmou, uzatvorené, hriechne. Takto sa v nás dotýka toho, čo je choré, našich rán. Slovo ma uvedie do krízy. Bude spochybňovať všetko, čo mi nedovoľuje žiť naplno. Odhalí môj egoizmus, vzdor voči Slovu i Božej vôli. Všetko to slúži k tomu, aby sa vo mne prelomilo to, čo ma vedie k smrti. Prelomí sa moja vlažnosť, priemernosť, ľahostajnosť. Slovo ma pozýva k neustálemu začínaniu nanovo, pozýva ma k väčším výzvam.

Slovo sa nás dotýka, oslovuje, a niekedy nami aj otriasa. Ak vnímame, že niečo prekáža Slovu v nás pôsobiť, musíme sa snažiť to poznať. Je to veľmi dôležitý bod v stretnutí sa so Slovom. Všetky naše ťažkosti – horkosti v stretávaní sa so Slovom treba nazvať a dovoliť, aby nás Slovo mohlo skonfrontovať s pravdou. Stáva sa, že Slovo je vtedy ako oheň, ktorý stravuje a očisťuje alebo kladivo, ktoré drví škrupinu nášho srdca (porov. Jer 23, 29), alebo ako dvojsečný meč, ktorý preniká hĺbku nášho vnútra rozsudzuje túžby a myšlienky srdca. (porov. Hebr 4, 12) V každom z týchto prípadov sa zrodí v našom srdci Božia túžba. Nie je to ľudské slovo, ale Slovo Boha, ktoré v nás pôsobí. (porov. 1 Sol 2, 13)

Slovo v nás dokáže rozliať nádhernú vôňu pokoja a radosti. Potvrdí to, čo je zdravé a vleje túžbu po väčšej láske a vernosti. Slovo zachovávané v nás sa dotýka pravdy o našom živote. Otvára nás na jej prijatie. Túži sa vteliť do každého miesta, ktoré potrebuje uzdravenie a oslobodenie.

Slovo neustupuje pred ničím, čo je našim životom. Je to Slovo pravdy, ktoré nás prijíma a akceptuje takých, akí sme. Často sme v pokušení byť pred Bohom nie takí akí sme, ale akí by sme chceli byť. Slovo, ktoré nás miluje v pravde vyžaduje si od nás, aby pravda vyšla najavo. Slovo Boha nám chce prinášať spásu, túži nás vyslobodzovať z toho, čo najviac sťažuje a ničí náš život, teda z klamstva. Slovo nás bude očisťovať a integrovať náš život. Preto, ako hovorí Sväté písmo, Slovo je niekedy ako dvojsečný meč, ktorý preniká naše hlbiny a oddeľuje v nás to, čo je pekné a dobré od toho, čo je zlé, nečisté, neúprimné, ohavné, neusporiadané. Slovo nás preniká ako meč, aby sme v sebe tiež uznali, čo je zlé.

V knihe exodus čítame nádherné slová, keď Boh hovorí svojmu ľudu: „Ak budeš počúvať hlas Pána, svojho Boha, a budeš robiť to, čo je v jeho očiach správne, a poslúchneš všetky jeho rozkazy a zachováš všetky jeho ustanovenia, potom ťa nezastihnem takými biedami, akými som postihol Egypťanov, lebo ja, Pán, som tvoj lekár.“¹⁶

Boh nás vždy svojim slovom uzdravuje, lieči. Aj keď je jeho slovo pre nás „bolestným“ dotyk, je vždy uzdravujúce! „Božie slovo nie je rozkošou pre uši, ale silným úderom! Kto je „bez modriny“, nech neverí, že ho Božie slovo „udrelo“¹⁷.

- Ďalšia výzva pochádzajúca zo Svätého písma sa týka lásky. Božie slovo nám neustále pripomína milosrdnú lásku Otca, ktorý od svojich detí žiada, aby žili v láske. Ježišov život je plným a dokonalým vyjadrením tejto Božej lásky, ktorá si nič nenecháva pre seba, ale všetkým ponúka seba samu... Počúvať Sväté písmo a praktizovať milosrdenstvo: to je veľká výzva, pred ktorou v živote stojíme. Božie slovo je schopné otvoriť naše oči, aby nám umožnilo vyjsť z individualizmu, ktorý vedie k uduseniu a sterilite, a otvára cestu pre zdieľanie a solidaritu (13).

Tento bod zdôrazňuje inými slovami to, čo povedal sám Ježiš:

„A tak každý, kto počúva tieto moje slová a uskutočňuje ich, podobá sa múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale. Spustil sa dážď, privalili sa vody, strhla sa víchrica a oborili sa na ten dom, ale dom sa nezrútil, lebo mal základy na skale. A každý, kto tieto moje slová počúva, ale ich neuskutočňuje, podobá sa hlúpemu mužovi, ktorý si postavil dom na piesku. Spustil sa dážď, privalili sa vody, strhla sa víchrica, oborili sa na ten dom a dom sa zrútil; zostalo z neho veľké rumovisko“ (Mt 7, 24 – 27).

Čo pre nás znamená toto slovo? Čo znamená budovať na skale a budovať na piesku?

¹⁶ Ex 15, 26

¹⁷ Pronzato, Siewca, s. 46

Všimnime si, že na jeden aj druhý dom sa spustil dážď, privalili sa vody, strhla sa víchrica – toto je vyjadrením všetkých životných ťažkostí, trápení, protivenstiev. Domom sme my, náš život. Teda jeden aj druhý dom je vystavený skúške, prechádza utrpením, ťažkosťami. Či dážď, vody a víchrica sú príčinou zrútenia toho druhého domu? Nie! Dôvod, prečo jeden zostal stáť a z druhého zostalo veľké rumovisko, treba hľadať nie vo vonkajších nepriaznivých okolnostiach. Príčinou je základ: skala alebo piesok. Budovať na skale znamená počúvať Božie slovo a uskutočňovať ho, budovať na piesku znamená počúvať slovo, ale ho neuskutočňovať. Už počúvaním Božieho slova sa nám zdá byť všetko v poriadku, ale to vidíme že nestačí! Počúvanie musí viesť k uskutočňovaniu slova – čiže života podľa neho. Tu sme pri koreni. Naša múdrosť alebo hlúposť v „budovaní“ nášho života sa ukazuje ako sa skutočne snažíme žiť evanjelium.

Každý z nás bude preskúšaný a vystavený rôznym skúškam. Boh ich dopúšťa preto, aby sa ukázal základ nášho života, či je naše kresťanstvo skutočné, autentické, alebo je iba pozlátkom, ilúziou a divadlom pred Bohom aj inými. Aj takto nám vychádza v ústrety Božia dobrota, pretože Boh nechce aby sme žili v ilúziách ale v pravde!

Pápež František v exhortácii *Evangelii gaudium*: „Existuje konkrétny spôsob, ako počúvať to, čo nám Pán chce svojim Slovom povedať, a ako sa nechať premeniť jeho Duchom. Tento spôsob voláme *lectio divina*. Spočíva v takom čítaní Božieho slova v rámci modlitby, ktoré Slovu umožní, aby nás osvietilo a obnovilo“.¹⁸

Lectio divina nás učí ako sa máme stretávať so Slovom, ako ho máme premodliť a prijať ho do svojho života. Jednotlivé etapy boli pomenované ako: *lectio – meditatio – oratio – contemplatio*.

Mohli by sme povedať, že životnou voľbou Matky Celesty boli slová: „*Budem kráčať podľa svätého evanjelia po stopách môjho milovaného Ježiša.*“¹⁹ Vo svojom živote neustále vnímala Ježišovu túžbu po nej. Matka Celesta hovorí aj nám, že Ježiš je neustále „hľadajúci“, nielen my hľadáme, túžime, ale hľadá a túži aj ON!

1. Matka Celesta píše: *Ježišu, všetky šťastné duše (Panna Mária, svätý Jozef, apoštoli, mučeníci, vyznávači, panny) ťa počuli, nasledovali a napodobňovali a ty si žil v nich skrze lásku. Môj Pane, ty hľadáš tých, čo by ťa počúvali. Tento úbohý svet ťa počúva, ale nechápe, pretože nemá uši, oči ani jazyk, ktorými by ťa vyznával. Láska moja, je len veľmi málo duší, ktoré ťa opravdivo nasledujú a napodobňujú. Je málo tých, čo skutočne kráčajú v твоjich šľapajach a nežijú podľa svojich zmyslov... Preto sme stále slepí a nevidíme svetlo, preto sme hluchí a nepočujeme, preto sme nemí a nie sme schopní vyznávať ťa svojimi každodennými ani duchovnými skutkami.*²⁰ V tomto texte bl. Mária Celesta nám dáva jednu z najkrajších definícií svätosti. Svätý človek je ten, kto počúva Boha a jeho slovo uskutočňuje (Ježiša nasleduje a napodobňuje) a takto On – Boh, žije v ňom život lásky!

Vo svojich meditáciách na pôst píše podobne:

*Slovo, Ženích duše, tvoje slová obsahujú Božie poklady neopísateľnej hodnoty! Tvoja náuka kľučí ako semienko večného života v hĺbke duše, ktorá miluje Boha. Môj Pane, ty hľadáš tých, čo by ťa počúvali.*²¹

Ježiš hľadá tých, ktorí by ho počúvali! Ježiš chce byť nami počutý! Kedy konečne „dobrovoľne zložíme zbrane“? (Našu hluchotu, odmietanie Božieho slova, prehlušovanie ho, ...). On chce k nám hovoriť a prihovára sa nám neustále. V ôsmom stupni modlitby Matka Celesta napíše, že *Slovo prebýva uprostred spravodlivej duše a nikdy nemlčí!* Slovo nikdy nemlčí, neustále k nám hovorí – preto, aby nás obdarovalo svojimi pokladmi, aby v nás kľučil Boží život.

2. Na začiatku piateho rozhovoru (duchovný denník bl. Márie Celesty) Ježiš Máriu Celestu, ale aj nás, vyzýva: *Dcéra môjho srdca, počúvaj ma pozorne.*²² Ak sme prijali výzvu dať do centra svojho života počúvanie Boha, sme pozvaní ísť ďalej: Počúvať pozorne.

¹⁸ František, *Evangelii gaudium* 152

¹⁹ Bl. Mária Celesta, *Autobiografia*, s. 254

²⁰ Bl. Mária Celesta: *Meditácie na Pôstne obdobie*, s. 46 - 47

²¹ Bl. Mária Celesta, *Meditácie na Pôstne obdobie*, por. s. 46 - 47

²² Bl. Mária Celesta: *Rozhovory duše s Ježišom*, s. 63

3. V našej tretej regule, ktorou je čistota, zaznievajú tieto Ježišove slová: *Obozretne strážte svoje zmysly... aby so záľubou počúvali moje slová a zachovávali ich v srdci.*²³

V týchto troch textoch vidíme istú gradáciu: Najprv Ježiš nás hľadá – hľadá srdcia, ktoré by ho počúvali (všimnime si, že je On je prvý, on je iniciatívny). Ak Ježiš hľadá tých, ktorí by ho počúvali, to znamená, že je v nás táto schopnosť! Boh nechce od nás niečo, čoho nie sme schopní!

A potom: Ak ho už počúvame, sme pozvaní počúvať ho pozorne (v tom spočíva naša odpoveď, spolupráca s jeho darom, s jeho milosťou), a ďalej nás pozorné počúvanie vedie k tomu, že máme záľubu v počúvaní jeho slova, chránime si ich v srdci ako najcennejší poklad. Myslím si, že toto stupňovanie je pozvaním neustále rozvíjať svoj vzťah s Bohom. Nebojme sa tohto slova – naším povolaním je byť v živom vzťahu s Bohom! Na našich stretnutiach to neustále zaznieva ako refrén: Sme Bohom milovaní a On chce aby sme ho milovali, On chce byť s nami vo všetkom!

Svätí - v našom prípade bl. Matka Celesta - nás vedú k tejto osobnej skúsenosti, ktorú mali aj oni. Pretože počúvať Boha so záľubou, so záľubou, je možné iba vtedy, keď ho milujeme. Ak niekoho milujem, milujem to, čo mi hovorí, nosím si jeho slová v srdci, počúvam naozaj pozorne. Božie slovo to nie je niečo – ale Nieкто! Môj spôsob, postoj, záujem s akým počúvam slovo, hovorí o mojom vzťahu s Tým, kto ku mne hovorí! Ak môj vzťah s Bohom je predmetný, ak Boh je pre mňa okrajovou záležitosťou, budem ho počúvať okrajovo, jeho slová nebudú pre mňa až tak dôležité, nebudú ma vôbec zaujímať nejaké jeho slová.

- Skúsme sa tu na chvíľku zastaviť a opýtať sa seba: Ako je to s kvalitou môjho počúvania? Počúvam vôbec Boha? Počúvam ho pozorne? Počúvam iba to, čo mi vyhovuje? Počúvam, len vtedy, keď niečo potrebujem? Môžem povedať, že som pozorný/á na jeho slovo? Zachovávam si – nosím v srdci jeho slovo?

Je nutné, aby sme sa stali Božími poslucháčmi, osvojme si tento postoj, aby sa Božie slovo stalo žriedlom celého nášho života. Tento krok nie je vecou našich pocitov ale je to rozhodnutie, voľba! Modlime sa: Pane, nauč ma počúvať! Pane, buď hlasom, ktorý sa mi prihovára a buď vo mne aj srdcom, ktoré počúva. Ježišu, ty si Slovom a Počúvaním!

Môj Pane, ty hľadáš tých, čo by ťa počúvali! Takto by sa dali zhrnúť celé dejiny spásy: Boh hovorí a chce byť počutý, hľadá tých, ktorí by ho pozorne počúvali, ktorí by počúvali s láskou a jeho slovo zachovávali - uskutočňovali!

Výzva: čujte, počúvajte, ... sa ozýva nespočetnekrát na stránkach Svätého písma. Boh zvlášť skrze prorokov vyzýval ľud k tomuto základnému postoj.

Pripomeňme si aspoň niektoré vybrané texty:

- **Bar 1- 3:** Kniha proroka Barucha je celá o dôsledkoch počúvania a nepočúvania Pána.
 - Osud Božieho ľudu sa viaže neustále na Pánovo slovo a na počúvanie jeho slov. Izrael môže len vtedy prežiť, ak začne volať k svojmu Bohu a začne ho počúvať! Splňa sa slovo požehnania a prekliatia. Pozor! To nie Boh preklína, ľud si dobrovoľne vyberá zlo keď nechce počúvať!
 - Celé prvé kapitoly knihy proroka Barucha sú jedným veľkým vyznaním viny, ktorou je: neposlušnosť Pánovmu hlasu! Nádherný je v 2, 30- 31 Pánov príslub: Viem, že ma nebudú počúvať, lebo je to tvrdošijný národ. Ale v krajine, kde budú v zajatí, vstúpia si do srdca, a budú vedieť, že ja som Pán, ich Boh. A dám im vnímavé srdce a uši... vtedy sa odvrátia od svojej tvrdošijnosti a od svojich zlých skutkov...
 - V tejto knihe sú ľuďom dávané za vzor svetlo aj hviezdy. Človek – Božie veľdielo odmieta uznať Boha za svojho Stvoriteľa. Vieme, že na otázku Boha: Adam, kde si? Neodpovedá: Tu som! Ale ukrýva sa v hustých kríkoch. „Boh vyšle svetlo, ono ide, ak ho zavolá, poslúchne ho s chvením. A hviezdy svietia na svojich strážach a tešia sa; ak ich zavolá, odpovedia mu: Tu sme! A veselo svietia tomu, čo ich učinil.“ Bar 3, 33- 35
- **1 Sam 15, 22:** Azda sa Pánovi páčia celopaly a obety tak, ako poslušnosť Pánovmu hlasu? Ved' poslušnosť je lepšia ako obeta...
 - Neposlušnosť Pánovmu hlasu prorok Samuel označuje za najzávažnejší priestupok. Pre svoju neposlušnosť – nepočúvanie bol Šaul zavrhnutý!

²³ Tretia regula: Čistota

- V Starom aj Novom zákone nachádzame veľmi často hriech opísaný ako nepočúvanie Slova, ako porušenie zmluvy, a teda ako uzatvorenie sa pred vzťahom s Bohom. Božie slovo nám ukazuje, ako je hriech človeka vo svojej podstate neposlušnosťou a nepočúvaním. Práve Ježišova radikálna poslušnosť až na smrť na kríži strháva masku hriechu až do jeho hlbín. Je dôležité, aby boli veriaci vedení rozpoznávať, že koreň hriechu spočíva v nepočúvaní Pánovho slova, a v Ježišovi, Božom Slove, prijať odpustenie, ktoré nás otvára pre spásu.²⁴

Do Nového roka 2020 sme vstúpili s Pannou Máriou Bohorodičkou. Na ňu chceme hľadieť ako na náš vzor, našu Matku a orodovníčku. O. Raniero Cantalamessa vo svojich posledných adventných príhovoroch hovoril o Panne Márii. Vo svojom treťom adventnom príhovore sa zameril na vzor, ktorý pre spoločenstvo Cirkvi i pre jednotlivého veriaceho človeka predstavuje Panna Mária svojím materstvom. Vysvetlil, že Máriino Božie materstvo sa uskutočňuje na dvoch úrovniach: fyzickej a duchovnej, čiže vierou v jej srdci.

Matkou Božou, čiže Bohorodičkou, sa Panna Mária stala v pravom a plnom zmysle až pri udalosti Narodenia, vtedy, keď „porodila svojho prvorodeného syna“ (Lk 2,7). Keď Sväté písmo hovorí o Márii, neustále dáva dôraz na dva základné prvky, či momenty, ktoré korešpondujú s tými, ktoré napokon aj bežná ľudská skúsenosť považuje za základ skutočného a plného materstva. Sú to počatie a pôrod. „Počneš a porodíš syna“ (Lk 1,31) – hovorí anjel Márii.

V zmysle viery je povolaný nasledovať Máriino materstvo každý veriaci kresťan, zdôraznil pápežský kazateľ a pripomenul vyjadrenie starovekého cirkevného spisovateľa Origena: „Čo mi to osoží, že sa Kristus kedysi narodil z Márie v Betleheme, ak sa nenarodí aj cez vieru v mojej duši?“²⁵

Aplikovanie titulu „Matky Kristovej“ na Cirkev má pôvod u samotného Ježiša: „Mojou matkou a mojimi bratmi sú tí, čo počúvajú Božie slovo a uskutočňujú ho,“ čítame v evanjeliu (Lk 8,21).

A teda každý z nás by sa mal pýtať: Ako môžem nanovo počať a porodiť Krista?

„Počúvaním Božieho slova a jeho uskutočňovaním. Popremýšľajme nanovo nad tým, ako sa Panna Mária stala matkou: počatím Ježiša a jeho porodením. Jestvujú dva prípady nedokonaného materstva alebo dva typy preťaťého materstva. Prvý, starý a dobre známy, je potrat. Ten sa deje, keď sa počne život, ale sa nenarodí, pretože medzičasom buď z prirodzených príčin alebo pre ľudský hriech, plod zomrie.

Žiaľ, aj na duchovnej úrovni existujú tieto smutné možnosti. Ježiša počne bez jeho porodenia ten, kto prijme Slovo, ale bez toho, aby ho uskutočnil. Ten, kto robí jeden duchovný potrat za druhým, dávajúc si predsavzatia, že sa obráti, ale potom na ne systematicky zabúda a opúšťa ich na pol ceste. Ten, kto sa správa k Slovu ako unáhlený pozorovateľ, čo si v zrkadle prezerá svoju tvár a potom odchádza zabúdajúc hneď na to, aký bol (porov. Jak 1,23-24). Skrátka ten, čo má vieru, ale nemá skutky.

Sv. František z Assisi v *Liste všetkým veriacim*, píše: „Sme matkami Krista, keď ho nosíme v našom srdci a tele skrze božiu lásku a čisté a úprimné svedomie; plodíme ho cez sväté skutky, ktoré musia osvecovať ostatných ako príklad... Ó, aké je sväté a aké je vzácne, príjemné, pokorné, pokojné, sladké, milé a nado všetko hodné túžby, mať takého brata a takého syna, nášho Pána Ježiša Krista!“²⁶.

Vo svetle týchto slov, čo znamená, že každý z nás je povolaný počať a porodiť Ježiša, sa slová adresované Matke Celeste stávajú ešte jasnejšími. Ježiš aj nám hovorí: „Chcem žiť v tebe svoj božský život.“²⁷ Ježiš chce žiť v nás! Chce byť počatý a chce sa nanovo rodiť v tomto svete, tam kde sme! Ešte raz pripomeňme Origena: „Čo mi to osoží, že sa Kristus kedysi narodil z Márie v Betleheme, ak sa nenarodí aj cez vieru v mojej duši?“

- Pápež František pri príležitosti 50. výročia Katolíckej biblickej federácie prijal Svätý Otec František 26. Apríla 2019 jej členov a prihovoril sa im. Toto jeho slovo je silným odkazom aj pre nás!

²⁴ Benedikt XVI, *Verbum Domini* 26

²⁵ porov. Origenes, *Komentár k Lukášovmu evanjeliu*, 22,3, SCh 87, s. 302

²⁶ Františkánske pramene, č. 178

²⁷ Bl. Mária Celesta, *Autobiografia*, s. 157

Toľko slov prúdi denne do našich uší, aby prenášali informácie ... je ich mnoho, možno až príliš veľa, takže to často prekročí našu kapacitu prijať ich. Nemôžeme sa však zrieknuť Ježišovho Slova, toho jediného Slova večného života (pozri Jn 6,68), ktoré potrebujeme každý deň.

Bolo by pekné vidieť zakvitnúť «novú jar väčšej lásky k Svätému písmu zo strany všetkých členov Božieho ľudu, aby sa tak ... prehĺbil vzťah k samotnej Ježišovej osobe»²⁸. Bolo by pekné, keby sa Božie slovo stalo «čoraz viac srdcom všetkých cirkevných aktivít»²⁹; bijúcim srdcom, ktoré oživuje údy Tela. Je to túžba Ducha Svätého, stvárňovať nás ako Cirkev „formovanú Slovom“: Cirkev, ktorá nehovorí sama zo seba alebo o sebe, ale má vo svojom srdci a na perách Pána; ktorá denne čerpá z jeho Slova.

Biblia je najlepšia vakcína proti uzavretosti a zakonzervovaniu sa. Je to Slovo Božie, nie naše, a odvádza nás od toho, aby sme boli v centre, chráni nás od sebestačnosti a triumfalizmu, neustále nás povoláva vyjsť zo seba samých.

Božie slovo vlastní odstredivú silu, nie dostredivú: neuzatvára dovnútra, ale tlačí von, smerom k tým, ku ktorým ešte neprišlo. Nezaistuje vlašné pohodlie, pretože je oheň a vietor: je to Duch, ktorý zapaluje srdce a posúva obzory, rozširujúc ich svojou tvorivosťou.³⁰

➤ Ako odpovieme na toto Slovo? Závisí to od každého z nás...

Ježišu, daj sa poznať aj môjmu srdcu. Radosť môjho srdca, otvor a osviet oči mojej mysle. „Daj mi chápavosť a ja tvoj zákon (tvoje slovo) zachovám a celým srdcom sa ho budem pridržať“ (Ž 119, 34). Pane, daj sa mi poznať, aby som Ťa milovala a z celého srdca zachovávala tvoj svätý zákon, pretože ešte Ťa dostatočne nepoznám ani nemilujem.³¹

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému...

Bl. Mária Celesta, oroduj za nás!

²⁸ Benedikt XVI, *Apoštolská exhortácia Verbum Domini*, 72

²⁹ František, *Apoštolská exhortácia Evangelii gaudium*, 174

³⁰ Pápež František, *Audiencia* 26.4. 2019

³¹ *Meditácie cez rok*, s. 36- 37